

Olv.: Kiv 3,1-8a.13-15 – 1Kor 10,1-6.10-12 – Lk 13,1-9
A terméketlen fügefa

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Rendkívül fontos, hogy az ember fogékony legyen az értékekre, az igazságra. Érzékeny legyen a szíve. Mindegyikünk számára ismerős, ahogy újságot olvasunk, ahogy mondani szokták: tallózik az ember. Nem olvas el mindent egy újságból. Lapoz, továbbmegy és van amire sohase figyel oda. Az a félelmem, hogy igen sokszor így vagyunk ezzel a kérdéssel is, amit ma elénk állít a Szentírás. ***Ez a megtérés kérdése.***

Mintha mindig továbblapoznánk. Térjenek meg a bűnösök, térjenek meg a gonoszok és általában az ember nem magára gondol ezekben az esetekben. Pedig rendkívül fontos, hogy az ember megfelelő fogékonysággal, érzékenységgel bírjon akkor, amikor a saját életét vizsgálja. *Nagy őszinteség kell ehhez.*

Ebben a mai szentmisében különösképpen is kérjük Istentől a kegyelmet,
hogy helyesen gondolkodjunk az életről,
önmagunkról, egymásról,
de legfőképpen az Istenről. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Istennek legyen hála, mi itt vagyunk. Nem tudom hányszor gondolunk arra, hogy az Isten megtart bennünket. Lehet, hogy ez a fajta gondolkodás a múlté, hogy az élet az Isten ajándéka. Életünk az Isten kezében van. Életünk mértékét az Isten szabja meg. Vajjon kevesen vagy sokan gondolkodnak így? Azt hiszem, hogy kevesen, hiszen a modern világ embere kikíváncozott az Isten tenyeréből. Függetlenítette magát. Csakhogy az életünk mértékét nem mi határozzuk meg. Mi történik velünk, azt csak részben befolyásolhatjuk. Nagyon sok eseményre, történésre nincs magyarázatunk, nincs válaszunk.

Foglalkozzunk többet ezzel a kérdéssel, amit a szentmise bevezetőjében énekeltünk, hogy Jézus Krisztus visszaszerezte nekünk azt a lehetőséget, amit elveszítettünk a bűnnel. Ezzel a mondattal kapcsolatosan rögtön nagyon sok gondolat támad a szívünkben. Milyen lehetőségről van szó? Mit veszítettünk el? Mi az, hogy bűn? Tisztázzuk újra magunkban ezeket a kérdéseket. Az az ember, aki ezzel foglalkozik, az az Isten felé tájékozódik.

Megtér, a megtérés útjára lép.

Ez azt jelenti, hogy az ember elfogadja az Istentől való függőségét.

A hitetlen ember fölszabadult. Fölszabadította magát. Nincs is Isten az ő számára, következésképpen nincs bűn sem. Következésképpen az ember úgy él, ahogy kénye-kedve tartja. Ha ez az ember életének a kiteljesedését jelentené, azt is mondhatnám, na és? Csakhogy a világunk nem úgy néz ki, hogy mi olyan nagyon boldogok, olyan megelégedettek lennénk. Nem olyan rendezett a világunk, mint amilyent szeretnénk. A mai evangélium igyekszik választ keresni erre a kérdésre. Furcsa történetet hallottunk. Pilátus embereket ölt meg. Siloéban rádőlt a torony az emberekre és sokan meghaltak. Az

embereket az izgatja, hogy miért történt ez? Sokan voltak azon az ünnepségen, ahol a helytartó ezeket az embereket kivégezte. Miért éppen ők haltak meg? Ilyeneket kérdezőnk mi emberek. A múlt héten olvashattuk az újságokban, hogy Indiában egy vallási ünnepen kidöntöttek egy nagy kaput, rádőlt az emberekre és többen meghaltak. Miért éppen ők? A haitii, a chilei földrengések a legközelebbi időpontokban. Miért éppen azok haltak meg, akik meghaltak? Mi emberek több szempontból tesszük föl ezeket a kérdéseket.

Az akkori emberek azért tették föl ezeket a kérdéseket, mert az volt a felfogás a zsidó hagyományokra hivatkozva, hogy az emberek azért haltak meg, mert ez következménye volt valami rossznak, amit ők tettek. Valószínűleg azt is mondták: megérdemelték. Az nem biztos, hogy tudták, mi okozhatta ezt. Mi is fölteszük a kérdéseket, hogy miért éppen azok haltak meg? Akik most itt vannak a templomban és a kórházból jöttek ide kérdezhetik, miért éppen azt a betegséget szenvedem, amit szenvedek? **Miért éppen én?** Mindannyian akik idejöttünk, hoztuk szívünkben a gondjainkat, bajainkat, problémáinkat is. Miért vannak ezek? Miért ér ez engem? Majdnem mindenki fölteszi ezeket a kérdéseket.

Ez azért izgalmas kérdés, azért nem szabad tovább lapozni a Bibliát, amikor ezt a történetet olvassuk, mert nagyon fontos az üzenete. Jézus sajátosan válaszol: **az Isten irgalmas szívű.** Örülök, hogy éppen ma olvastuk ezt az evangéliumi történetet, mert holnap lesz az *Irgalmasrend* alapítójának, Istenes szent János Atyánknak ünnepe. Az sem véletlen, hogy éppen most, a XX. század vége felé II. János Pál pápa Istennek erre a tulajdonságára hívta fel a figyelmet, hogy az Isten *irgalmas*. Az a veszély áll fönn, hogy az emberek egyszerűen elsüllyednek a bűneikben.

Át kell gondolnunk:

Hogyan vélekedünk a bűnről?

Hogyan vélekedünk az életünkről?

Következésképpen: hogyan vélekedünk az Istenről?

A keresztény tanítás szerint **az ember bűnbe esett**, függetlenül magától az Istentől. Gondoljunk az ősszülok bűnére és ez a bűn folytatódik az idők végezetéig. Az Isten szabadságot adott nekünk és Istennel csak szabadságban tarthatunk össze. *Igent* is mondhatunk az Istennek, meg *nemet* is. Csakhogy ez a nem hatalmas és nagyon erős, mert mi azt gondoljuk, hogy az Isten a riválisunk és azért megyünk bele ebbe a harcba, mert istenek akarunk lenni. Az ördög is így kísértette az ősszüloket: olyanok lesztek, mint az Isten. Az ember ilyen természettel születik.

Ilyennek teremtett bennünket az Isten? Nem. Ez is fölmerül ezzel a történettel kapcsolatosan: miért nem teremtett az Isten jobb embert? Ostoba kérdés, bár fölteszik. Miért nem teremtett az Isten jobb világot? Ez is ostoba kérdés. Erről is beszélnek. Egészen biztos, hogy a legjobb világ az, amelyben élünk, mert az Isten ha teremt, csak a legjobbat teremtheti. Nincs kis hibás világ. Biztosak lehetünk abban is, hogy az ember is, ahogy megteremtette az Isten, a legjobb volt. A teremtés történetét olvasva mindig refrén szerint ismétlődik: Látta Isten, hogy jó, amit teremtett. Jó a világ is, jó az ember is. Csak innen lehet kiindulni és csak innen érthetjük meg, mi is a bűn, amikor az ember önállósítja magát. Amikor az ember fölszabadítja magát és kilép az Istennel való kapcsolatából.

A bevezető énekben azt hallottuk,

hogy Jézus visszaszerzi nekünk azt, amit elveszítettünk a bűn által.

De hogyan? Ez a döntő kérdés.

A nagybőjti időben többet gondolkodjunk el azon, hogy ahhoz, hogy új életet élhessünk arra van szükség, hogy az ember visszatérjen az Istenhez valahogy úgy, mint a futók. A váltófutásoknál lehet ilyent látni, hogy amikor minden erejét beleadja, a fordulóban egy pillanatra meg kell állni. Ez a nagybőjti idő is ilyen, hogy a nagy futásunkban egy pillanatra meg kell állni és visszafordulni. Ez csak akkor lehetséges, ha az ember egy pillanatra megáll, különben a lendület kiviszi és szó sem lehet győzelemről. Arról gondolkodjunk és Jézus ebben akar segíteni, hogy hogyan juthatunk vissza az Istenhez.

Testvérek úgy, hogy helyes istenképet alakítunk ki. Jézus furcsa válaszát akkor nem is értették, mert az ő világukban ez érthetetlen volt. Ők meg voltak arról győződve, hogy ezek, akik meghaltak, megérdemelték. Mint ahogy abban a világban az is természetes volt, hogy aki szerencsés, aki sikeres, az biztosan azért, mert megérdemli, mert jó volt minden helyzetben, minden körülmények között. Jézus azt mondja, hogy ilyen világ nincs. Olyan Isten nincs, aki jutalmakat, meg büntetéseket osztogat. Jézus ezt az istenképet töri össze. Ilyen Isten nincs, mert *az Isten irgalmas. Az Isten Atya, az Isten szeret.*

Egészen másképpen gondolkodjunk Istenről. Ki gondolkodik másképpen az Istenről? Az, aki helyesen gondolkodik az életről. Ne gondoljuk, hogy ez az élet minden lehetőségek tárháza. Ne gondoljuk, hogy ebben az életben kimerül minden, a jó is, meg a rossz is. Ne gondoljuk, hogy ez az életünk a születésünktől a halálunkig tart. Ez nem keresztény gondolkodás. Ez az egyik, amire komolyan figyeljünk oda. A másik az istenképünkkel kapcsolatos, hogy az Isten igazságos, de az igazságosságához hozzátartozik az irgalom. Az Isten nem mondja a rosszra azt, hogy jó. Az Isten nem mondja a jóra azt, hogy rossz. Mi belemegyünk ilyen játékokba. A rosszal van a gondunk! Forduljunk nagyon tudatosan Isten felé! Az igazságos Isten irgalmas. Ezen nagyon kérem, ne botránkozzunk, mert ezen az emberek botránkoznak. Azért, mert amikor bármifajta baj ér bennünket, akkor a miértetek jönnek. Amikor a másikat éri a baj, akkor néha talán örülünk is. Néha talán úgy gondoljuk, hogy ez az Isten válasza.

Testvérek!

Ezek pogány gondolatok. Ez jutott eszembe: a rossz fölött az Isten titka borong. Igaz, hogy a felhők fölött mindig kék az ég, az az Isten világa, de mi itt a mindennapjainkban nagyon sokszor csak a felhőt látjuk és keressük a napot. Ne felejtsük el:

***Az Isten irgalmas és ez azt jelenti, hogy lehetőséget ad.
Az ember lehetősége az, hogy odaforduljon Istenhez
és vele gondolja el az életét. Ez a megtérés.***

Ez a példázat, amit hallottunk a fügefa példázata. A vincellér azt mondja: Adjunk még neki egy kis időt. Testvérek ez azt jelenti, hogy a Fiú, aki visszaszerzi nekünk az Istennel való kapcsolatunkat, ezt teszi. A gazdának, az Atyának mondja: Adjunk még neki időt. Jézus megváltása ezt jelenti. Mindegyikünk számára ezt jelenti. Adjunk még nekik időt. Nem arról van szó, hogy egyik napról a másikra. Termésről van szó. Nem úgy van, hogy ma elültetnek valamit és holnap szüretelek. Időre van szükség.

***Az Isten időt ad nekünk, ez azt jelenti, hogy
Isten igazságosságát az ő irgalma ragyogja be. Örüljünk ennek.***

Gondolkodjunk el azon, hogy a mindennapi életünkben az Istennel való kapcsolatunk mennyire érvényesül. Otthon a családban. Mennyire Isten határozza meg az egymással való kapcsolatunkat? Szomszédaink észrevették-e, hogy ez egy keresztény család? A tetteink

azok, amik erről árulkodnak. Ez nem azt jelenti, hogy kiírjuk az ajtóra, hogy XY keresztény. Palesztinában jártam és ott a keresztény családok ajtajára ez is ki volt írva és valami jel is volt, hogy ők keresztények. Kevesen vannak. Sokkal többen a más-vallásúak. A munkahelyünkön. Tudom abban a pillanatban, ahogy ezt kimondom: ugyan kérem, annyira megtanultuk az alkalmazkodást, a titkolódzást, a rejtőzködést és igen nagy felelősség ma az, ha az ember keresztényként munkálkodik valahol. Látható? Tudják rólunk? Vállaljuk? Vagy a szórakozóhelyen? Hogyan szórakoznak a keresztény fiatalok? Mit jelent a keresztény fiataloknak az egymással való kapcsolatuk? Másmilyen, mint a hitetleneké?

Testvérek! Vegyük tudomásul, hogy az ember bűnben születik, mert eltávolodtunk az Istentől. Jézus Krisztus vissza akar vezetni bennünket az Istenhez.

Ez csak akkor lehetséges,

ha az ember elhiszi azt, hogy az élete Isten ajándéka.

Ha az ember elhiszi azt, hogy az életünk Isten kezében van.

Ha az ember elhiszi azt, hogy ez a földi élet véges és nem ez az egyetlen lehetőségünk.

Ha az ember ezt komolyan gondolja, akkor abban is hisz, hogy mekkora ajándék az, hogy időnk van arra, hogy visszataláljunk az Istenhez. Időnk van arra, hogy az Istennel való közösségünket fölépítsük, botladozásaink, tévedéseink, hibáink közepette. Isten mindig lehajol, ha elesünk. Az Isten mindig mentetet bennünket, ha hibázunk, ha bűnt követünk el. Engedjük, hogy az Isten mentegessen bennünket, mert irgalmas szívű és más lesz minden. Más lesz számunkra a világ, más lesz számunkra az élet, az emberek élete, a magunk élete is és ez a jövőnk. Ez a jövő, egy jobb földi élet, de ebbe mindig beletartozik az örök életünk is.

+ *A M E N* +

Imaszándék a MI Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Egyet biztosan tudunk, hogy bármi rossz, ami velünk történik, az nem az ember valamilyen rossz tetteinek a következménye. Azt se felejtjük el, bármi szerencse ér bennünket és jó történik velünk, az nem azért van, mert megérdemeljük és jutalomként kapjuk. Másról van szó. Az életünk Isten titka. Nekünk egy lehetőségünk van, - és ez nagyon fontos, - hogy Istennel összetartozzunk. Higgyünk abban, hogy erők szabadulnak fel belőlünk, ahogy Jézusból is a szenvedése, a megváltó szenvedése által a világmegváltó erői szabadultak föl. Ugyanúgy hatalmas energiák vannak a mi szívünkben is, ha Isten akarata érvényesül az életünkben. Ezek az energiák ebben az esetben felszabadulnak. Higgyék el, a világot ezek az erők hordozzák. Ha baj van, akkor ez azért van, mert ezek az erők nem támadnak föl a mi szívünkben. Kérjük ehhez az Isten kegyelmét.

Mi Atyánk...